

Никога момъкъ на каквато възраст и да е не взема мома, която има 25—26—27 и т. н. години, освѣнъ въ рѣдки случаи. А причинитѣ, които сж принудили момата противъ волята ѝ да остане не оженена до тая си възраст, сж били или неестественната ѝ хубостъ, или нѣкой тѣлесенъ недостатѣкъ. По селата и въ града въобще момцитѣ гледатъ да се сродѣтъ съ нѣкоя богата, знатна и влиятелна фамилия, за да иматъ подпорка.

Въ старо врѣме непрѣженванъето се е пазило като законъ, както по настоящемъ по селата, освѣнъ въ случай, когато по-голѣмий братъ или сестра сж болни отъ неисцѣрима болестъ или сакати, което имъ прѣчи на скорошното оженване или пъкъ съвсѣмъ не имъ позволява това по неспособностъ. Тогава въ присѣтствието на домашнитѣ и на нѣкои роднини, по-голѣмий братъ или сестра даватъ прошка на помалкитѣ отъ тѣхъ братъ и сестра за да се женѣтъ, като тия послѣднитѣ имъ цѣлунѣтъ рѣка. Въ града обаче не е така съ сестритѣ. Двѣ или три сестри могатъ да прѣженѣтъ по-старий си братъ, който драговолно имъ отстъпва това, като се старае, особено когато той имъ е осталь за баща, слѣдъ смъртъта на баща си, да имъ приготви, колкото му позволява състоянието потрѣбний за тѣхъ *чеизъ*; и слѣдъ като ги изжени, тогава той се задомѣява.

Хасковско. — Въ прѣдишно врѣме момцитѣ се женяха отъ 25-та година нагорѣ на възрастыта си, а момитѣ отъ 20-та, а сега момцитѣ се женѣтъ отъ 18-та, а момитѣ отъ 16-та.

Прѣженване отъ по-малѣкъ братъ по-голѣмъ или отъ помалка сестра по-голѣма се пази, освѣнъ ако даде прошка по-голѣмия, като му цѣлуе дѣсницата по-малкия. Въ града по-малка сестра прѣженва по-голѣмъ братъ, единъ, двама и повече, а по селата и това се не позволява, и — всѣкий на редѣтъ си казватъ по-старитѣ.

Хисарско. — Женяньето става и съ млади и съ стари. Едно врѣме се гледаше и момѣкътъ и момата да бѣдѣтъ по-на възраст отъ 20—25 години. Сега работата се измѣни заедно съ врѣмето. Идва ми на умъ, казваше баба Мария, приказката на чорбаджи Стояна (Чалѣки), която той казваше на мѣжъ ми „ще дойде врѣме, казвалъ той, отъ желѣзо —